

במדינה

השיב לו בהתרגשות שמיא דיינ מנהלל: "להחזיק מתיישבים בבשור ללא מים — זה עינוי!"

דיין שביהשיער ידע, מן הסתם, כי בנו, שר החקלאות משה דיין, יאשר בסופו של דבר את תוכניתו של אשכול. הדבר לא הפריע לו להצטיין כאחד המתנגדים העיקריים. "להשקות עצים בחוץ — זה קצת קשה", הטיח בפני וייץ. ועוד: "איך מגינים עים לרמת-חיים גבוהה יותר ללא מים? אני לא ראתי פטנט כזה!"

אבל, לאמיתו של דבר, לא הציע רענן וייץ ליישב את הבשור ללא מים. לפי תוכ-

(המשך מעמוד 6)

מתחת לרפאל. לאיוון המצב ראה לפניו רק מוצא אחד: מינויו לסגן של שר הדתות. אולם ורהפטיג לא ראה את ההצעה בעין טובה. למשפטן נמוך-הקומה וחריף-השכל נראה היה, כי יצליח להשתלט בעצמו על המבוכ של משרד הדתות. הוא רצה גם לזכות ביוקרה בלעדית בתוך המפלגה על הצלחה זו.

בנימין שחור המתין בסבלנות. הוא לא היה צריך לחכות הרבה. תוך תקופה קצרה החלו מסתמנים הקחים הראשונים לחוסר-היכולת של ורהפטיג במשרד הדתות. בי מסדרונות המפלגה החלו מתלחשים על ה"צורך לעשות משהו. שחור הוסיף להמתין בקור-רוח. היה ברור לו שכל יום נוסף של סבלנות רק מקרב אותו למטרה הנכ"ספת.

הפירסום המוקדם חשף בבת אחת את השאיפה הנסתרת. עסקנים שעקבו באדישות אחר הסתבכותו של ורהפטיג נייערו מאדי-שומם, מול האפשרות שעסקן אחר יינה מכשולו זה. סיסמתם כיום היא: לעזור לשר הדתות להשתלט על משרדו, כדי שלא יהיה זקוק לסגן.

הדבר היחידי שנותר לבנימין שחור היה לגלות מי מאנשי-סודו הדליף את הידיעה בטרם עת.

התיישבות

חבל חדש

עוררו הקרובים של לוי אשכול ידעו, מזה שבועות רבים, שהאיש הגדול כועס. הרגיו אותו הרעש שהוקם סביב עיר הנגב החדשה, ערד. שר האוצר לא הסתיר את דעתו, כי כל הפירסומים והרימום הגיעו, ביתר הצדקה, לתוכנית התיישבותית אחרת, שהוא עצמו נחשב כאביה הרעיוני. תוכנית זו: יישוב חבל חדש בישראל, חבל ה"בשור".

את התוכנית הגה שר האוצר, בתוקף תפקידו השני: ראש מחלקת ההתיישבות של הסוכנות. "היום, לאחר שאנו נמצאים כבר בעשור השני וביצענו את עיקר המשימה של קליטת מיליון עולים", הכריז, "מצויים אנו להתמסר לחינוך חלוצי מוגבר בקרב הדור הצעיר. מצויים בערים עשורות אלפי בני נוער שטרם קבעו את עתידם, ושאין הם יודעים אנה יפנו... בפני צעירים אלה חייבים אנו להעמיד אתגר חדש, פעולה שתביאם למיצוי עצמיתם ויכולתם."

בקיצור: להקים חבל ארץ שלם, שיכלול משקים, כפרים, מיפעלים ואפילו עיר בת 50 אלף תושבים.

מומחי המים מסתייגים. החבל החדש אינו מצטיין בתכונות טופוגרפיות מיוחדות. אין לו גבולות טבעיים. תחומיו נקבעו על-ידי מחלקת ההתיישבות רק ל"צורך תכנון ההתיישבות החדשה, והם כוללים כ-333 אלף דונם, המשתרעים פחות או יותר מדרום-מזרח לרצועת עזה.

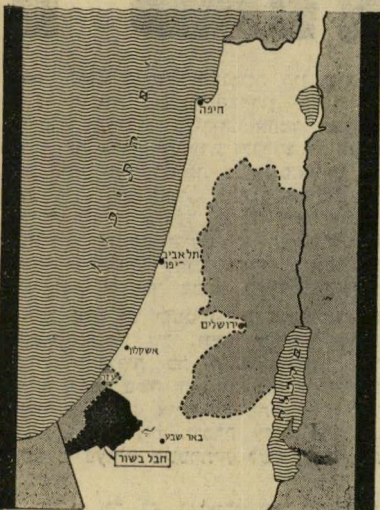
כאשר השמיע אשכול — ועמו מנהל מחלקת ההתיישבות, ד"ר רענן וייץ — את בשרת הבשור, עורר הדים שליליים למדי ביר. טענו שוללי הרעיון: "אין הצדקה להקים אזור התיישבותי חדש, כשההתיישבות הקיימת לא התבססה" לחיזוק טענתם, ציטטו מספרים: 800 יחידות חקלאיות עדיין פנויות בהתיישבות הצעירה, ארבעה כפרים ריקים לחלוטין, אלפי איכרים מצפים עדיין להשלמת מיסדות המים והקרקע שהובטחו להם, חיים ברמה ירודה כי עדיין אין בידם כל אמצעי-הייצור הדרושים.

כל זה, כמובן, מבלי לדבר על בעיית-הבעיות של ההתיישבות בארץ: המחסור במים, מסתבר, שגם לאחר שיושלם מיפעל המוביל הארצי, לא תהיה בו טיפה אחת של מים להשקית הבשור. כל המים שיוזרמו בו כבר חולקו ליישובים הקיימים — וגם עבורם אין הם מספיקים.

עובדה היא, שמכל המסתייגים מתוכנית הבשור, היו מומחי-המים של תה"ל ה"תקפים ביותר.

הרמזו של אשכול. התוכנית הספיקה כבר לעבור כמה שלבים של דיונים וביקורת במסדות החקלאיים. כאשר קם וענן וייץ במרכז החקלאי להסביר מדוע נחוץ הבשור מבחינה משקית, סיים בקריאה ציורית ולהבה: "צריכים להוכיח שהמיפעל הצינוי טרם הסתיים!"

• בנו של ראש מנהל המוקדעים יופץ וייץ ואחיו של ראש מחלקת הייגור שרון וייץ.

חבל בשור
בשורה חדשה

ניתו יצריך ישובו המלא של הבשור 135 מיליון קוב מים לשנה. אולם מאחר ש"ההתיישבות תבוצע שלבים-שלבים, תספיק לביצוע השלב הראשון הקצבה של 30 מיליון קוב מים. הוא היה גם מוכן להציע חישובי מומחים, שאפשר למצוא את כמות המים הזאת מבלי לפנוע בהתיישבות הקיימת.

אל תוך הויכוח הסוער הזה השליך לוי אשכול — הפעם כשר-האוצר של מדינת ישראל — את הרמז, כי לא יוכל לגייס השנה כל הכסף הדרוש לביצוע עבודות המוביל הארצי. הרמז עורר את רוגזו של משה דיין.

השבוע התכנס המרכז לתיכנון חקלאי, המורכב מנציגי משרד-החקלאות ומחלקת ההתיישבות של הסוכנות, לדון בתוכנית הבשור. הוא החליט להקצות את 30 מיליון המ"ק המבוקשים, להתחלת ההתיישבות. משה דיין, יושב-ראש המרכז, מיהר לאשר את ההחלטה. כעבור יום חזר בו אשכול מן הרמז העכור, נחן להבין כי לא יהיו קשיים במימון המוביל הארצי היקר כל-כך לדיין.

העונות המתות. בכל זאת, מבעד למליצות ולחזון, הוזקרה בכל רצינותה ה"שאלה הפשוטה: האם יש הצדקה להרחיב את ממדי החקלאות? שהרי כבר עתה שומע האזרח על עורפי ייצור חקלאי, ועל מתן סובסידיות שמונות. מה יקרה לאחר ההרחבה? על כך מוכן רענן וייץ לענות בתוקף: יש מקום להרחבה. בחוברת שלו, העומדת להופיע בקרוב, הוא אף טוען, שיש לצפות לגידול של 40% בהיקף החקלאות ה"ישראלית, תוך העשור הקרוב. הוא מבסס את תצפיתו על שני גורמים: עליית הצריכה והגדלת הייצוא.

הוא ידוע כמשוגע לעקרון "העונות ה"מתות" של החקלאות האירופית, בהן זווקא שוררים בישראל תנאים אקלימיים מצויינים. בעונות אלה יכולה החקלאות הישראלית לספק כמויות בלתי-מוגבלות כמעט לשוק האירופי. חבל הבשור מסוגל להפוך אסם-ייצוא לאירופה.

על סיכוי זה מוכן הוא להניח את כל עתיד הבשור — ובמידה לא קטנה גם עתיד המשק הישראלי כולו. יהיה זה משק בעל צביון חקלאי יותר מאשר הוא כיום. כי לפי חישובים של אשכול, אין ישראל הענייה בגלמים יכולה לפתח משק תעשייתי מובהק. על כן חייב חלק ניכר מאוכלוסייתה להתפרנס מן ה"אדמה. כיום מגיע חלק זה ל-16%; בעתיד עליו לעלות לכדי 22%.

חבל הבשור הוא הצעד החשוב הראשון בכיוון זה.

אנשי עסקים נפגשים ב"שרתון"

ארוחות קלות

במונח החלבי המשובח תבחר מן המבחר של מצדני חלב ללא חלבול — 10 ל"י בלבד בשעות 1.00—2.30 בצהרים.

ארוחות בשר מלאות

מבחר גדול של מעדני בשר באולם אוכל מפואר, נוף וממוזג אייר, במחיר * 6.50 ל"י מנה עקרית.

פגישות

חברי אוכל פרטיים ונפרדים לפגישות עסקים סגורות עם שרות הגשה מהיר ומסור, מחירים נוחים.

חדרי עבודה

חדר עבודה נוף וממוזג אייר עומד לרשותך לעבודה ולקבלת אורחים במחיר * 12 ל"י.

טרד לקנר
מנהל כללי

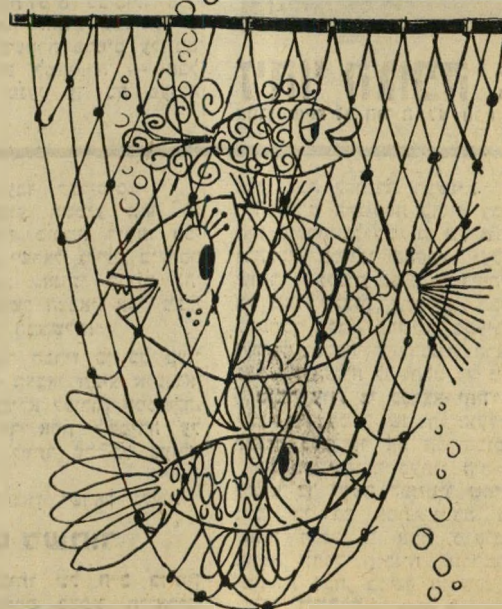
חלון שרתון-תל אביב

* לא כולל דמי שרות ומסים.

מטיסי הדייג'רס קלוב יתקבלו ויכובדו בכל שרותי המלון.

גורדון לבינסון אילון

3 הגרלות בברטניס 1

בבל והם חמישי בהגרלות מעל הים

